

VIŠJE DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE
LJUBLJANA, Dunajska 22
Prejeto neposredno - po pošti (navadno priporočeno)

dne **25-04-2017**

Prejeto neposredno - po pošti (navadno priporočeno)
Poslano po pošti priporočeno na recepis
št. R. _____

**VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE**

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

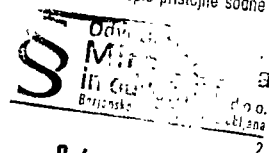
34-S-31/B VIII Ips 291/2016

**DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE
V LJUBLJANI**

Prejeto neposredno - po pošti (navadno priporočeno)
v _____ izvodih z (s) _____ prilogami.

PREJETO DNE: **28-04-2017**

Poslano po pošti priporočeno na recepis
št. R. _____ dne _____
Pisanje je taksirano s _____ EUR v kolkih
- pisanje prejeto brez takse Podpis pristojne sodne osebe.

S
Odv. Miro Senica in odvetniki, d.o.o.
Brijunska 22, Ljubljana
2

04-05-2017

Prejeto dne / Received on

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnice in sodnika mag. Marijan Debelak kot predsednik ter Borut Vukovič, dr. Mateja Končina Peternel, Marjana Lubinič in mag. Irena Žagar kot člani,

v individualnem delovnem sporu tožeče stranke:
 ki jo zastopa Odvetniška pisarna Miro Senica in odvetniki, d.o.o., Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA, Ministrstvo za obrambo**, Vojkova cesta 55, Ljubljana, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo RS,

zaradi **izplačila razlike v plači**,

o **reviziji tožeče stranke** zoper sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Pdp 804/2015 z dne 17. 3. 2016, v zvezi s sodbo Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani I Pd 2805/2013 z dne 18. 5. 2015,

na seji **21. marca 2017**

RAZSODILO:

- I. Reviziji se delno ugotovi, sodbi sodišč druge (zadnji odstavek I. točke izreka) in prve stopnje (II. točka izreka) se spremenita tako, da se ugotovi tožbenemu zahtevku, ki se glasi:
- Razveljavita se odločbi tožene stranke št. 1005-23/2013-3802 z dne 19. 6. 2013 in št. 1004-989/2013-2 z dne 20. 8. 2013
 - Tožena stranka mora tožniku obračunati razliko bruto plače za junij 2013 v višini 304,84 EUR in izplačati neto plačo z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.7.2013 dalje.
 - Tožena stranka mora tožniku obračunati razliko bruto plače za julij 2013 v višini 304,84 EUR in mu izplačati neto plačo z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.8.2013 dalje.
 - Tožena stranka mora tožniku obračunati razliko bruto plače za avgust 2013 v višini 304,84 EUR in mu izplačati neto plačo z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.9.2013 dalje.
 - Tožena stranka mora tožniku plačati 509,35 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 5.7.2013 dalje.
 - Tožena stranka mora tožniku obračunati razliko bruto dodatka za stalnost v višini 1,32 % od bruto plače v višini 304,84 EUR za junij 2013 in mu izplačati neto znesek z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.8.2013 dalje.
 - Tožena stranka mora tožniku obračunati razliko bruto dodatka za stalnost v višini 1,32 % od bruto plače v višini 304,84 EUR za julij 2013 in mu izplačati neto znesek z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.8.2013 dalje.
 - Tožena stranka mora tožniku obračunati razliko bruto dodatka za stalnost v višini 1,32 % od bruto plače v višini 304,84 EUR za avgust 2013 in mu izplačati neto znesek z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.8.2013 dalje.
- II. Sicer se revizija zavrne.
- III. Tožena stranka mora tožeči stranki povrniti stroške postopka v znesku 1089,15 EUR v 15 dneh, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po izteku roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo zahtevek za razveljavitev odločb tožene stranke z dne 19. 6. 2013 in 20. 8. 2013, za obračun razlike v bruto plači med 32. in 26. plačnim razredom in za izplačilo neto zneska plače tožniku od junija do avgusta 2013 ter za obračun in izplačilo dodatka za stalnost za isto obdobje. Tožniku je naložilo v plačilo stroške postopka tožene stranke. Ugotovilo je, da je bil tožnik z ukazom z dne 18. 5. 2012 razporejen na formacijsko dolžnost podčastnik specialist skladiščnik za SIMES v nazivu višji vodnik in mu je bila v odločbi tožene stranke z dne 7. 6. 2012 priznana plača za 26. plačni razred, kar je tožnik izpodbijal v drugem delovnem sporu (sodba Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani I Pd 1678/2012 v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Pdp 940/2015 z dne 17. 3. 2016 - predmet revizijske presoje v zadevi VIII Ips 280/2016). Z izpodbijano odločbo z dne 19. 6. 2013 je bil razporejen v 25. plačni razred od 15. 6. 2013 dalje (po pritožbi je odločitev potrdil drugostopenjski organ dne 20. 8. 2013), ker je bil z ukazom dne 13. 6. 2013 razporejen na formacijsko dolžnost podčastnika prehodni formaciji - pripadniki SV v postopku razporeditve, v nazivu višji vodnik. Z ukazom z dne 1. 8. 2013 je bil razporejen na formacijsko dolžnost podčastnik specialist skladiščnik za SIMES v nazivu višji vodnik in na podlagi odločbe z dne 25. 7. 2013 od 1. 8. 2013 razporejen v 26. plačni razred (to odločbo izpodbija tožnik v delovnem sporu pred istim sodiščem I Pd 3698/2013). Za izpodbijani odločbi z dne 19. 6. 2013 in 20. 8. 2013 pa je odločilno, da je tožnik v skladu z Uredbo o uvrstitvi formacijskih dolžnosti in nazivov v Slovenski vojski v plačen razrede (Uredba, Ur. l. RS, št. 71/2008 in naslednji) in 20. členom Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS, Ur. l. RS, št. 56/2002 in naslednji) ob razporeditvi upravičen le do razlike med 25. in 26. plačnim razredom, saj je v obdobju od 15. 6. 2013 do 31. 7. 2013 dejansko opravljal delo na formacijski dolžnosti podčastnika specialista skladiščnika, pri katerem je 26. izhodiščni plačni razred (v tem delu je sodišče zahtevku ugodilo, zato to ni več predmet revizijske presoje). Pred odločbo z dne 7. 6. 2012 je bil tožnik razporejen na civilno dolžnost skladiščnika, na kateri je dosegel šest napredovanj. To pa ni bistveno, saj je pravno pomembno le delovnopravno stanje na dan 14. 6. 2013. Sodišče je sicer v pravnomočno zaključenem delovnem sporu v prvostopenjski sodbi I Pd 386/2009 z dne 23. 12. 2009 (drugostopenjska sodba Pdp 386/2014 z dne 28. 5. 2014) tožniku prisodilo razliko v plači od maja 2007 do maja 2012, vendar iz sodbe nedvoumno ne izhaja, da bi sodišče tožniku priznalo šest napredovanj. Sicer pa sodišče v tem sporu na to niti ni vezano. Nesporno sicer je, da je tožnik ves čas od leta 2007 (ne glede na formalno razporeditev) opravljal enako delo na formacijski dolžnosti specialist skladiščnik.

2. Sodišče druge stopnje je delno ugodilo pritožbi tožnika in sodbo sodišča prve stopnje spremenilo tako, da je ugodilo še tožbenemu zahtevku za obračun in izplačilo razlike dodatka za stalnost med 25. in 26. plačnim razredom od 15. 6. 2013 do konca julija 2013, v preostalem delu je pritožbi tožnika in tožene stranke zavrnilo in potrdilo prvostopenjsko sodbo.
3. Vrhovno sodišče je s sklepom VIII DoR 45/2016 z dne 12. 7. 2016 na predlog tožnika dopustilo revizijo glede vprašanja, ali je v primeru prerazporeditve oziroma premestitve na drugo delovno mesto oziroma formacijsko dolžnost v različni plačni skupini javni uslužbenec upravičen do ohranitve plačnih razredov napredovanja v primeru, če ves čas opravlja enako delo in enake delovne naloge ter gre posledično za prerazporeditev na istovrstno oziroma sorodno delovno mesto v smislu določbe prvega odstavka 20. člena ZSPJS.
4. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je tožnik vložil revizijo. Navaja, da je bil od 18. 9. 1991 nepretrgoma zaposlen kot pripadnik stalne sestave Slovenske vojske. Maja 2000 je tožena stranka neutemeljeno spremenila njegov status iz vojaške v civilno osebo. Potem je ves čas dejansko delal kot vojaška oseba v skladišču, kar je ugotovilo sodišče v pravnomočni sodbi I Pd 386/2009. Zato bi mu moralo sodišče priznati šest napredovanj, ki jih je formalno dosegel pri opravljanju civilne dolžnosti, ki pa je bila dejansko po vsebini vojaška. Prvostopenjsko sodišče je ugotovilo, da je od leta 2000 ves časa opravljal iste dolžnosti - ne glede na formalno razporeditev. To bi moralo biti pravno odločilno dejstvo pri vprašanju priznanja napredovanj, doseženih pri opravljanju civilne dolžnosti. Gre najmanj za sorodne formacijske dolžnosti. Sodišče bi moralo razlagati delovnopravno zakonodajo v korist delavca. Z obrazložitvijo izpodbijane sodbe mu je odvzeta poštena možnost napredovanja v sistemu javnih uslužbencev. Sicer pa niti ne gre za prerazporeditev oziroma razporeditev, ker je bil le formaliziran dejanski pravni odnos. Predlaga, da Vrhovno sodišče združi obravnavanje vložene revizije z revizijskim postopku v zadevi VIII Ips 280/2016, v kateri je med istima strankama dopustilo revizijo glede istega vprašanja s sklepom VIII DoR 54/2016 z dne 12. 7. 2016.
5. Revizija je bila v skladu s 375. členom Zakona o pravnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 in naslednji) vročena toženi stranki, ki nanjo ni odgovorila.
6. Revizija je delno utemeljena.
7. V primeru dopuščene revizije sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu in glede tistih konkretnih pravnih vprašanj, glede katerih je bila revizija dopuščena (drugi odstavek 371. člena ZPP). Dopuščena revizija izven dela, glede katerega je bila dopuščena, oziroma izven konkretnih vprašanj, glede katerih je bila dopuščena, ni dovoljena (tretji odstavek 374. člena ZPP).

SIMES spadata v plačno podskupino C4) zato se revidentu morajo priznati in prenesti napredovanja, saj bi mu jih morala tožena stranka priznati in prenesti že ob premestitvi v odločbi o plači z dne 7. 6. 2012, kar pa iz nezakonitih razlogov ni storila, kot je bilo presojeno v revizijski zadevi VIII Ips 280/2016.

13. Navedeno pomeni, da je za odločitev v tem sporu, vprašanje zaradi katerega je bila revizija dopuščena, pomembno le v odnosu do predhodnega spora, o katerem je bilo odločeno s sodbo VIII Ips 280/2016. Sicer pa tudi v tem sporu velja stališče, da določba prvega odstavka 20. člena ZSPJS načeloma ne omogoča prenosa napredovanj o premestitvi na delovnem mestu v drugi plačni skupini. Iz jezikovne in sistemske razlage te določbe v povezavi s splošno definicijo plačnih skupin (7. člen ZSPJS) namreč izhaja, da gre v osnovi za različne delovne naloge in s tem različne delovnopravne položaje. Navedeno pomeni, da pri premestitvi javnega uslužbenca iz plačne skupine J v plačno skupino C (za takšno premestitev je šlo pri odločbi tožene stranke z dne 7. 6. 2012, ki se je presojala v zadevi VIII Ips 280/2016), praviloma ni možno ohraniti števila napredovanj, doseženih v plačni skupini J, saj ne gre za istovrstno oziroma podobno delovno mesto v različnih plačnih skupini (iste plačne skupine), temveč za različni plačni skupini. Če bi bila revizija dopuščena zgolj glede vprašanja, ali v primeru premestitve na drugo delovno mesto oziroma formacijsko dolžnost v različni plačni podskupini javni uslužbenec ohrani število napredovanj (in bi bilo pri tem ugotovljeno, da ne gre za istovrstno oziroma podobno delo), bi bil odgovor na dopuščeno vprašanje negativen. Vendar pa je bila v konkretnem primeru revizija dopuščena tudi glede vprašanja, ali javni uslužbenec ohrani napredovanja, če je ves čas opravljal enako delo in enake delovne naloge. V navedeni zadevi je bilo ugotovljeno, da je tožnik od leta 2000 do izdaje izpodbijane odločbe z dne 7. 6. 2012 ves čas opravljal enako delo in enake delovne naloge. Zaradi navedenega je sodišče ocenilo, da je bistveno, da je tožnik že pred formalno premestitvijo opravljal ista dela, kot jih je začel opravljati šele po premestitvi, zaradi česar je bil upravičen do ohranitve števila napredovanj, ki jih je dosegel na prejšnjem delovnem mestu, ki ga je le formalno zasedal, ves čas pa je opravljal isto delo, kot ga je opravljal po formalni premestitvi na formacijsko dolžnost podčastnika - specialista skladiščnika za SIMES.
14. Revident v tem sporu tako utemeljeno zahteva še razveljavitev odločb tožene stranke z dne 16. 2. 2013 in 20. 8. 2013, ter obračun razlike v plači za čas od junija 2013 do avgusta 2013 med plačo za pripadajoči 32. plačni razred v višini 1469,81 EUR in plačo 26. plačnega razreda v višini 1164,97 EUR, kar znaša vtoževanih 304,84 EUR ter izplačilo ustreznega neto zneska. Z izpodbijanima odločbama je bil tožniku določen 25. plačni razred (že sodišče prve stopnje mu je dosodilo 26. plačni razred), čeprav bi mu moral biti ob upoštevanju s sodno odločbo

VIII Ips 280/2016 prisojenih napredovanj določen 32 plačni razred. Za sporno obdobje je tožnik upravičen tudi do obračuna razlike med dodatkom za stalnost obračunanem v višini 1,32% ob bruto razlike plače med 32. in 36. plačnim razredom ter izplačilo ustreznega neto zneska.

15. Zato mora tožena stranka revidentu priznati razliko v plači, ki izvira iz prenesenih napredovanj (razlika v plači s spremljajočim se dodatkom za stalnost med 26. in 32. plačnim razredom za vtoževano obdobje), ki jih je revident dosegel pred izdajo odločb tožene stranke z dne 19. 6. 2013 in 20. 8. 2013, tožena stranka pa mu jih neutemeljeno ni priznala.
16. Revident je izpodbijal zanj neugodno rešeno pravnomočno odločitev v celoti, čeprav glede nekaterih delov odločitve niti ni podal konkretiziranih revizijskih ugovorov. Tako je moralo revizijsko sodišče zavrniti revizijo (378. člen ZPP) glede tožbenega zahtevka za obračun in izplačilo razlike v plači med 1. 6. 2013 in 14. 6. 2013 med 26. in 25. plačnim razredom, saj je v tem obdobju revident na podlagi predhodne odločbe o plači že prejemal plačo za 26. plačni razred. Glede zahtevka za obračun in izplačilo dodatka za stalnost pa revident v reviziji ni obrazložil, zakaj bi mu moral biti priznan dodatek na stalnost v višini 5,28% bruto plače in ne le 1,32 %, kot mu ga je že priznalo sodišče druge stopnje, zato je revizijsko sodišče revizijo glede zahtevka za obračun in izplačilo dodatka nad 1,32 % bruto plače zavrnilo.
17. Glede na navedeno in v skladu s prvim odstavkom 380. členom ZPP je revizijsko sodišče reviziji v preostalem delu ugodilo in sodbi sodišč druge in prve stopnje spremenilo tako, da je ugodilo tožbenemu zahtevku za razveljavitev odločb tožene stranke z dne 19. 6. 2013 in 20. 8. 2013 in za obračun razlike v bruto plači med 32. in 26. plačnim razredom in za izplačilo neto zneska plače tožniku od junija do avgusta 2013 ter za obračun in izplačilo dodatka za stalnost za isto obdobje.
18. Glede na spremenjen uspeh v postopku mora tožena stranka tožniku povrniti potrebne pravdne stroške celotnega postopka (drugi odstavek 165. člena v zvezi s 154. členom ZPP). Tožnikov strošek prvostopenjskega postopka je odvetniška nagrada za postopek 113,10 EUR (tar. št. 3100 - ZOdvT, Ur. l. RS, št. 67/2008, 35/2009) in za narok 104,40 EUR (tar. št. 3102) in 20 EUR poštnih stroškov (tar. št. 6002) ter 110 EUR sodne takse. Tožnikov strošek pritožbenega postopka je 139,20 EUR za odvetniško zastopanje (tar. št. 3210) in 20 EUR za poštno stroške (tar. št. 6002) in 110 EUR sodne takse. Strošek revizijskega postopka je 174 EUR za odvetniško zastopanje (tar. št. 3300), 20 EUR za poštno stroške (tar. št. 6002) in

148,50 EUR za sodno takso (38,50 EUR za postopek dopustitve revizije in 110 EUR za vložitev revizije). Pri odvetniških stroških se prizna še 22% DDV, tako da mora tožena stranka tožniku povrniti stroške postopka v skupni višini 1089,15 EUR.

Ljubljana, 21. marec 2017

Predsednik senata:
mag. Marijan Debelak, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča: